

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al Asociației institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

□□□□□□□□

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul: Dela „Solidaritatea”: Comunicat. — Convocare. — Lege pentru lichidarea datoriilor agricole și urban

„SOLIDARITATEA”, asociațiune de institute financiare ca însoțire, Sibiu.

Comunicat.

Facem cunoscut băncilor membre, că instrucțiunile în legătură cu Legea pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934 sunt în curs de pregătire.

Cu toate că elaborarea instrucțiunilor asupra unei legi al cărui regulament nu a apărut încă, nu este lucru ușor, totuși sperăm ca în numărul viitor al Revistei Economice să putem da o parte din aceste instrucțiuni.

De altfel nu există nici un termen sub 3 luni pentru bănci, care să pretindă executarea unor lucrări înăuntrul acestui termen, afară de prevederile art. 40 și următorii, asupra cărora numai adunarea generală a „Solidarității” este în drept să dea recomandări.

Această adunare generală va avea loc în 6 Mai a. c.

S i b i u, 21 Aprilie 1934.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE.

CONVOCARE.

Membrii „SOLIDARITĂȚII” sunt convocați în

adunare generală ordinară

pe ziua de *Duminecă*, 6 Mai 1934, orele 9 a. m., la Cluj, în sala festivă a Camerei de Industrie și Comerț.

ORDINEA DE ZI

este următoarea:

1. Darea de seamă a Consiliului de administrație; prezentarea bilanșurilor pe anii 1932 și 1933 și raportul Comitetului de cenzori;
2. Descărcarea Consiliului de administrație și a Comitetului de cenzori pentru gestiunea anilor 1932 și 1933;
3. Complectarea Consiliului de administrație și a Comitetului de cenzori;
4. Stabilirea taxelor pe anul 1934 față de asociație;
5. Examinarea noii legi de conversiune și stabilirea atitudinii băncilor în vederea aplicării ei.
6. Eventuale alte propuneri.

Membrii, cari nu vor putea participa în persoană la adunarea generală ordinară, vor putea trimite procuri adresate biroului „Solidarității”, fie direct pe adresa din Sibiu, Str. Visarion Roman 1—3, fie pe adresa „Banca Centrală” — Cluj.

S i b i u, 20 Aprilie 1934.

Consiliul de administrație.

Lege

pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane.

(Urmare).

Art. 15. — În cazul când în urma pierderii beneficiului termenului, chiar față de un singur creditor, unul din bunurile debitorului a fost adjudecat în mod definitiv, prin respingerea recursului la Înalta Curte de Casație, debitorul va fi considerat că a pierdut beneficiul termenului, față de toți ceilalți creditori.

Prin adjudecarea definitivă în teritoriile unde ființează cartea funduară, se înțelege încheierea prin care se ordonă întabularea dreptului de proprietate în favoarea cumpărătorului.

Art. 16. — În cazul când, în urma adjudecării definitive a vreunuia din bunurile unui debitor, supus prevederilor acestui capitol, creditorii cu creanțe reduse, în baza legii, ar veni în concurs cu creditorii, neintrând în prevederile legii, sau prevăzuți la capitolul III, și când prețul adjudecării n'ar fi suficient pentru a acoperi sumă totală a creanțelor reduse și nereduse, atunci creditorii cu creanțe reduse vor fi în drept să-și valorifice la tablou, creanța lor pentru cuantumul ei întreg, fără a se ține seama de reducerile legale.

Dacă în urma acestei distribuții, s'ar atribui acestor creditori o sumă care ar întrece cuantumul creanței lor, astfel cum a fost redusă prin lege, surplusul se va distribui între creditorii cu creanțe nereduse, conform drepturilor fiecăruia.

Dispozițiunile acestui articol se aplică și tablourilor de distribuție prevăzute de art. 24 și 27 din lege, precum și la orice altă distribuție de sume provenind din urmărirea averii debitorului.

SECȚIUNEA III.

Situația patrimoniului debitorului în timpul lichidării.

Art. 17. — Toate ipotecile, privilegiile, garanțiile de orice fel, legal constituite de debitori, până la promulgarea acestei legi, rămân în vigoare pentru sumele datorite, pe baza acestei legi.

Art. 18. — Antichrezele legal constituite de debitori intrând în prevederile prezentei legi, se consideră desființate, debitorul putând să reintre în posesia imobilului, prin simplă ordonanță prezidențială dată conform art. 66 bis procedura civilă a Vechiului Regat. Creditorul va rămâne privilegiat asupra veniturilor pentru ratele de asanare aferente creanței lui.

Acest privilegiu înlocuind dreptul de antichreză, nu poate fi opus celor de al treilea, în ce privește fructele naturale, decât prin îndeplinirea formalităților de publicitate ale gajului, iar pentru fructele civile, prin îndeplinirea formelor aplicabile cesiunii de venituri.

Îndeplinirea acestor formalități în termen de o lună dela promulgarea legii, conferă privilegiului rang din ziua când actul de antichreză a devenit opozabil terților.

Art. 19. — Gajurile de acțiuni, obligațiuni, scrisuri funciare și efecte publice, precum și de orice mărfuri, deținute de creditorii debitorilor, intrând în prevederile capitolului I și II, vor putea fi scoase în vânzare cu formele legale, de creditori, după 6 luni dela promulgarea legii și vândute pe căile legale.

Produsul vânzării se va libera creditorului gagist, până la concurența creanței sale reduse, considerându-se tot ce întrece valoarea ratelor scăzute, drept plată anticipată asupra acestei creanțe.

Restul eventual se va distribui între ceilalți creditori, conform procedurii prevăzute la art. 27.

Debitorul va putea de asemeni cere creditorului să vândă aceste gajuri, în scopul achitării în tot sau în parte a datoriei sale, iar în caz de refuz din partea creditorului, valoarea gajului, după cotele bursei sau mercurialele zilei, când debitorul a cerut scoaterea în vânzare a gajului, se va scădea din datorie.

Art. 20. — Debitorii vor putea încheia cu oricare din creditorii lor, orice fel de transacțiuni asupra creanțelor respective, fără însă a putea consimți față de ei noi garanții suplimentare, reduceri mai mici din creanță, sau dobânzi mai mari decât acelea stabilite în art. 4.

Nulitatea unor asemenea transacțiuni nu va putea fi invocată decât de creditorii care au acceptat dispozițiile acestui capitol.

Art. 21. — Actele de schimb, cât și transmisiunile cu titlu gratuit de orice fel, sunt interzise.

Se exceptează legatele universale sau cu titlul universal, precum și constituirile de dotă, toți creditorii testatorului sau înzestrătorului păstrându-și asupra acestor bunuri drepturile lor anterioare, dacă se vor fi făcut în privința acestor imobile mențiunile prevăzute de art. 22 și 26.

Art. 22. — Creditorii debitorilor agricoli, neobligăți la facerea declarațiilor, prin această lege, pot să ceară la notarul situației fiecărui imobil al debitorului, în termen de trei luni dela promulgarea legii, ca debitorul lor să fie înscris într'un registru special al debitorilor supuși prevederilor acestei legi. Acest registru va fi ținut de către notar, sub a sa răspundere, iar înscrierea se va face în baza unei simple cereri, care va putea cuprinde pe mai mulți debitori, cu semnătura legalizată, în care se va indica creanța și se va face alegere de domiciliu și care nu va cuprinde nici o rezervă.

Acei care, cu rea credință, vor fi făcut arătări false, se vor pedepsi cu închisoare dela zece zile la o lună.

Notarii sunt datorii să elibereze părților interesate certificate scutite de orice timbru constătătoare de existența sau neexistența acestor mențiuni. În cazul când asemenea mențiuni au fost făcute, certificatele vor arăta numele și domiciliul creditorilor care au făcut mențiuni.

Mențiunile făcute de un creditor profită tuturor celorlalți.

Art. 23. — Toți acei care vor dobândi drepturi reale de orice fel asupra imobilelor debitorilor neobligăți a face declarații și pentru care se vor fi făcut mențiuni conform articolului 22, nu vor putea obține, sub sancțiunea nulității, transcrierea, înscrierea sau întabularea în cărțile funduare, a actelor de înstrăinare sau degrevare de drepturi reale ale acestor imobile, decât dacă odată cererea respectivă se va alătura dovada că s'a depus la Greșă Judecătorei situației imobilului,

recipisa de consemnare a sumei plătită la facerea actului.

De asemenea se va alătura la această cerere, certificatul notarului prevăzut la art. 22 cât și creanțele ce s'ar depune drept preț.

Instanța unde se face transcrierea, înscrierea sau întabularea, va verifica din oficiu dacă prețul depus corespunde aceluia prevăzut în act, și dacă creanțele depuse drept preț sunt în rang util și necontestat putând dispune ascultarea părților și a creditorilor arătați în certificat.

Actele enumerate mai sus, care nu vor fi fost transcrise, înscrise sau întabulate, nu vor fi opozabile creditorilor, chiar chirografari, ai debitorilor.

Art. 24. — Judecătorul de ocol va dispune din oficiu afișarea actului respectiv la ușa instanței și la primăria locului imobilului.

Imediat după afișarea actului se va fixa un termen pentru facerea tabloului de distribuție, care nu va fi mai scurt de 20 de zile dela data afișării și se vor cita din oficiu, prin scrisori recomandate, creditorii arătați în certificatul notarului, depus de orice parte interesată.

Orice alt creditor sau girant va putea interveni în numele creditorului, până la încheierea tabloului de distribuție, cerând înscrierea sa la tablou.

Instanța va proceda la distribuirea între creditorii înscrși și purtători de titluri executorii, proporțional cu suma fiecărei creanțe, conform rangului ei și pentru întreaga creanță rămasă de plată.

Instanța va putea de asemenea alocă provizoriu sumele convenite celorlalte creanțe, fără titluri executorii sau litigioase, care vor rămâne depuse până la obținerea unui titlu executoriu.

Distribuția se va face printr'o ordonanță dată în prima și ultima instanță și supusă numai recursului în casare la tribunalul de județ.

În caz de vânzare în rate nu se va putea stipula în actul de vânzare că suma plătită la facerea actului să fie inferioară jumătății prețului convenit, iar termenul de plată pentru rest să fie mai lung de doi ani dela facerea actului. Restul de preț rămas de plată va fi considerat ca delegat în mod irevocabil, încă

dela încheierea actului, tuturor creditorilor care au figurat la prima distribuție.

Fiecare rată de preț se va consemna în modul arătat mai sus și se va distribui creditorilor care au figurat la prima distribuție.

Vânzările și constituirile de drepturi reale asupra imobilelor, făcute în intervalul de 3 luni dela promulgarea acestei legi, fără respectarea dispozițiilor art. 23 și 24, vor fi inopozabile creditorilor, dacă se vor fi făcut în acest interval mențiunile prevăzute în art. 22.

În orice caz distribuirea sumelor rezultate nu va putea fi făcută decât după expirarea termenului de 3 luni prevăzută în alineatul precedent.

Vânzările și constituirile de drepturi reale asupra imobilelor debitorilor intrând în prevederile art. 22 făcute în intervalul dela depunerea legii în Parlament și până la promulgarea ei, chiar dacă erau permise de legile în vigoare la acea dată, vor fi inopozabile creditorilor, dacă se vor fi făcut în intervalul de 3 luni dela promulgarea legii mențiunile prevăzute la art. 22.

Debitorul care va fi plătit pe toți creditorii lui supuși prevederilor Cap. I. și II., din lege, va putea cere judecătoriei domiciliului său să ordone radierea mențiunilor prevăzute de art. 22, alăturând la cerere și certificatul notarului prevăzut de același articol.

Judecătoria va fixa un termen de înfățișare, citând pe toți creditorii arătați în certificat și va ordona așizarea cererii la ușa instanței și la Primăria domiciliului debitorului.

Termenul nu va fi mai scurt de 15 zile dela data așizării.

Radierea mențiunilor se va ordona de judecător printr'o încheiere supusă recursului la tribunalul respectiv, în termen de 10 zile dela pronunțare. Această încheiere va deveni executorie numai după respingerea recursului sau expirarea termenului de recurs.

Art. 25. — În caz de vânzare orice creditor va putea, chiar după transcrierea sau infabularea actului, dovedi cu toate mijloacele de probă, printr'o acțiune de drept comun, că prețul arătat în acte este inferior prețului adevărat convenit între

părți și cere ca atât vânzătorul cât și cumpărătorul, să fie condamnați solidar la depunerea diferenței constatate.

Vânzătorul dovedit că a încheiat asemenea acte va pierde de drept beneficiul legii de față.

Art. 26. — Creditorii debitorilor obligați prin legea de față la facerea declarațiilor, vor putea cere în termen de 3 luni dela promulgarea legii tribunalului respectiv, sau instanței de carte funduară, să se facă mențiune în registrul de înscripțiuni pe numele debitorului și pentru fiecare imobil, de faptul, că debitorul a cerut beneficiul asanării.

Această mențiune se va face pe baza unui certificat eliberat de instanța unde s'a făcut declarația de asanare, fără nici o altă formalitate.

Cererea nu va putea cuprinde nici un fel de rezervă, iar semnătura va fi legalizată.

Mențiunea făcută după cererea unuia dintre creditori, profită tuturor celorlalți.

Art. 27. — Imobilele de orice fel ale debitorilor prevăzuți în articolul 26, relativ la care s'au făcut asemenea mențiuni, nu vor putea fi vândute sau grevate de drepturi reale, decât cu autorizația tribunalului respectiv.

Această autorizație se va da în camera de consiliu, luându-se avizul tuturor creditorilor, figurând în declarația de asanare și care se vor cita prin scrisori sau cărți poștale recomandate.

Convocarea creditorilor se va publica într'un ziar cotidian de mare tiraj din Capitala Țării.

În caz că creditorii reprezentând mai mult de jumătate din valoarea totală a creanțelor nu vor aproba prețul figurând în act, tribunalul nu va putea în nici un caz autoriza vânzarea decât pe un preț care să reprezinte cel puțin venitul din roluri înmulțit cu 10.

Sumele plătibile la facerea actelor vor fi depuse la tribunal înainte de transcrierea, înscrierea sau infabularea actului, spre a fi distribuite, după procedura dreptului comun, creditorilor declarați sau intervenienți, purtători de titluri executorii, sau recunoscuți prin declarații, în proporții cu creanța fiecăruia, conform rangului ei și pentru întreaga creanță rămasă de plată.

Sumele cuvenite celorlalți creditori, fără titluri, sau cu creanțe litigioase, vor putea fi alocate provizoriu acestora și vor rămâne depuse până la obținerea unui titlu executoriu.

În caz de vânzare în rate, nu se va putea stipula în actul de vânzare că suma plătită la facerea actului să fie inferioară unei treimi din prețul convenit, iar termenele de plată să fie mai lungi de 5 ani. Fiecare rată de plată va trebui să fie depusă și distribuită în modul arătat mai sus, restul de preț fiind considerat ca delegat în mod irevocabil, încă dela încheierea actului, tuturor creditorilor care au figurat la prima distribuție.

Acest tablou nu se va putea face într'un termen mai scurt de 15 zile dela publicarea anunțului prevăzut mai sus.

Vânzările, constituirile de drepturi reale, precum și toate plățile relative la imobilele prevăzute în acest articol, pentru care nu s'au îndeplinit formalitățile de mai sus, nu vor fi opozabile creditorilor.

Vânzările și constituirile de drepturi reale asupra imobilelor, făcute în intervalul de 3 luni dela promulgarea acestei legi, fără respectarea dispozițiilor acestui articol, vor fi inopozabile creditorilor, dacă se vor fi făcut în acest interval mențiunile prevăzute în art. 26.

În orice caz, distribuirea sumelor rezultate, nu va putea fi făcută decât după expirarea termenului de 3 luni din ali-neatul precedent.

Vânzările și constituirile de drepturi reale asupra imobilelor debitorilor, în-trând în prevederile art. 26, făcute dela depunerea legii în Parlament și până la promulgarea ei, chiar dacă erau permise de legile în vigoare la acea dată, vor fi inopozabile creditorilor, dacă se vor fi făcut în intervalul de 3 luni dela promul-garea legii, mențiunile prevăzute la art. 26.

Debitorul care ar fi plătit toate da-toriile sale supuse prevederilor Cap. I și II, va putea cere instanței care a or-donat facerea mențiunilor prevăzute de art. 26, radierea acestor mențiuni pe baza unei cereri la care va alătura copie de pe declarația de asanare cât și un cer-tificat constatator al mențiunilor făcute, cu indicarea numelui și adresei creditorilor care au cerut facerea mențiunilor.

Instanța va fixa un termen de înfă-șișare, citând pe toți creditorii arătați în declarația de asanare sau care au făcut mențiuni și va ordona publicarea cererii într'un ziar cotidian, de mare tiraj, din Capitală.

Termenul de înfășișare nu va fi mai scurt de 15 zile dela data publicării.

Radierea se va efectua printr'o în-cheiere dată în Camera de consiliu, su-pusă, în toate cazurile, recursului la com-pletul tribunalului, în termen de 15 zile dela pronunțare.

Această încheiere nu va deveni exe-cutorie decât după respingerea recursului sau expirarea termenului de recurs.

Art. 28. — Creditorii chirografari ai debitorilor supuși dispozițiilor pre-zentei legi cu creanțe născute posterior depunerii legii în Parlament, nu vor putea exercita drepturile lor asupra sumelor rezultate din vânzarea sau constituirea de drepturi reale asupra bunurilor imo-biliare ale debitorului relativ la care sau făcut mențiuni potrivit art. 22 și 26, decât numai după îndeșularea creditorilor an-teriori depunerii legii în Parlament.

Orice parte interesată va putea do-vedi antidata prin orice mijloc de probă.

Art. 29. — Debitorii agricoli care ar avea și imobile urbane, nu vor putea să închirieze aceste imobile decât pe termen de cel mult 3 ani și nu vor putea ce-siona veniturile acestor imobile sau în-casa chirile cu anticipație pe mai mult de un an, sub sancțiunea inopozabili-tății față de creditorii care au acceptat dispozițiile acestui capitol.

Debitorii agricoli nu vor putea, sub aceeași sancțiune, cesiona sau încasa cu anticipație arenze, pe un termen mai mult de un an, și nici constitui gajuri pe recoltele lor pe termen mai mult de un an.

CAPITOLUL II.

Reglementarea datoriilor urbane.

Art. 30. — A. Sunt considerați de-bitori urbani, debitorii cetățeni români, persoane fizice, persoanele juridice de drept privat care nu au scop lucrativ și fundațiunile de orice fel, dacă îndepli-nese ambele condițiuni de mai jos :

a) Să fie proprietari chiar și aparenți încă de la data de 18 Decembrie 1931 și până azi, de imobilele susceptibile de a fi impuse la impozitul pe clădiri prevăzut de art. 13 din legea contribuțiilor directe, chiar dacă ar fi scutite prin vreuna din dispozițiile legale în vigoare.

Îndeplinirea acestei condițiuni se poate dovedi cu toate mijloacele de probă din dreptul comun, însă în cazul când s'ar invoca acte scrise, acestea nu vor fi opozabile decât dacă vor avea dată certă, iar în Ardeal și Bucovina, putere probatorie, conform cu legiuirile locale.

În vederea aplicațiunii acestei legi, se consideră bunurile moștenite după 18 Decembrie 1931, de către debitorii cu vocațiune legală la succesiune, ca fiind proprietatea lor din momentul achizițiunii acestor bunuri de către defunct;

b) Să nu poată fi considerați debitori agricoli prin aplicarea art. 1.

B. Debitorii urbani menționați sub litera A beneficiază de dispozițiunile acestui capitol, dacă îndeplinesc una din condițiunile de mai jos:

a) Ca veniturile lor brute imobiliare după matricolele fiscale să nu întrecă cifra de 60.000 Lei pentru București, 48.000 Lei pentru municipii și 24.000 Lei pentru celelalte comune urbane;

b) Ca veniturile lor personale imobiliare, conform matricolelor fiscale, să reprezinte cel puțin 30 la sută din cuantumul total al veniturilor lor elementare personale, ce au servit la calcularea impozitului lor global pe anul 1933.

Din acest cuantum total de venituri se va scădea venitul locuinței personale a debitorului, precum și o sumă de Lei 80.000 din totalul veniturilor sale, provenind din lefuri, pensii, indemnizații de orice natură sau profesiuni libere.

Art. 31. — Cad sub aplicațiunea acestui articol toate datoriile debitorilor intrând în prevederile art. 30, născute până la data de 18 Decembrie 1931, afară de cele exceptate de această lege.

Datoriile cu scadențe posterioare promulgării legii se vor considera ajunse la scadență pe data promulgării ei.

Art. 32. — Cuantumul datoriilor supuse acestui capitol va fi cel existent la data promulgării legii, inclusiv procentele convenționale sau legale, datorite

încă până la această dată, calculate cu respectarea legiuirilor asupra cametei.

Art. 33. — Debitorii prevăzuți de acest articol vor beneficia de o reducere de 20% din datoriile lor, calculate conform articolului 32, restul fiind plătit în 10 ani în rate semestriale egale, în care se va cuprinde și o dobândă de 6% pe an. Aceste rate vor fi plătitabile la 15 Mai și 15 Noembrie ale fiecărui an, prima scadență fiind la 15 Noembrie 1934.

Regulamentul de aplicare al legii va cuprinde și un tablou de amortizment pentru calcularea ratelor.

Art. 34. — Debitorii vor beneficia pentru orice rată plătită anticipat de o reducere de 8% pe an, calculată din ziua plății, până la scadența respectivă.

Art. 35. — Debitorii care vor plăti integral, chiar numai o singură creanță în primii doi ani de la promulgarea legii, vor beneficia de o reducere totală de 35%, cu condiția ca să achite în primul an cel puțin 32% din cuantumul ei total, așa cum a fost stabilit prin art. 32, plus interesele aferente acestui procent, sub sancțiunea pierderii beneficiului acestei reduceri.

Deasemenea, debitorii care au plătit integral chiar numai o creanță anticipat în primii 5 ani de la promulgarea legii, vor beneficia de o reducere totală de 30 la sută din cuantumul ei total fixat prin art. 32, cu condiția ca să plătească cel puțin 14% din acest cuantum în fiecare an, plus interesele aferente acestui procent, sub sancțiunea pierderii beneficiului acestei reduceri.

Art. 36. — Debitorii, intrând în prevederile acestui articol, sunt obligați să facă declarații în termenul, la instanța și cu cuprinsul declarațiilor arătate în art. 8 din această lege. Aceste declarații vor fi comunicate în modul și termenele arătate de art. 9.

Nefacerea acestor declarații în modul arătat mai sus, atrage după sine decăderile și sancțiunile prevăzute de art. 10 din lege.

Art. 37. — Creditorii debitorilor prevăzuți de acest capitol vor putea cere facerea mențiunilor prevăzute de art. 26 al acestei legi, în modul arătat de acel articol, mențiuni care vor avea aceleași efecte ca acele arătate în zisul text.

Art. 38. — Instrăinările și constituirile de drepturi reale asupra bunurilor, pentru care s'au făcut mențiunile de mai sus, nu se vor putea face decât în formele și sub sancțiunile prevăzute de art. 27.

Art. 39. — Dispozițiunile articolelor: 12, 13, 14, alin. 1, 2, 4 și 6; 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 26, 27, 28 și 29, se vor aplica și debitorilor intrând în prevederile acestui articol.

CAPITOLUL III.

Reglementarea datoriilor față de creditorii cari nu ar accepta dispozițiunile capitolelor precedente.

Art. 40. — Creditorii care nu ar accepta modul de lichidare prevăzută în capitolele I și II, ale prezentei legi, pentru creanțele lor, vor trebui să facă declarații în acest sens, la tribunalul domiciliului debitorului, în termen de 40 zile de la promulgarea prezentei legi.

Această declarație va conține:

a) Numele și domiciliul creditorului;
b) Numele și domiciliul debitorului;
c) Cifra creanței, cu indicarea capitalului inițial, a dobânzilor deja percepute și a dobânzilor încă datorite;

d) Natura creanței, titlul din care isvorăște și garanțiile ei, de orice fel.

Declarațiile sunt irevocabile și nu pot cuprinde nici un fel de rezerve sau restricții.

Art. 41. — Nefacerea acestor declarații, așa cum se arată în articolul 40, în termenul fixat de lege, echivalează cu o acceptare irevocabilă din partea creditorului, a dispozițiunilor capitolelor I și II, ale legii de față.

Art. 42. — Creditorii care au făcut declarații de neacceptare vor putea să-și exercite drepturile derivând din creanțele lor, numai în modul fixat prin articolele ce urmează.

Art. 43. — Se acordă tuturor debitorilor arătați în capitolul I și II, pentru datoriile lor declarate conform art. 40, un termen de grație de 10 ani de la promulgarea acestei legi, cu o dobândă de 1% pe an asupra capitalului inițial, plătită la 15 Decembrie al fiecărui an, prima scadență fiind la 15 Decembrie 1934.

La expirarea acestui termen, Consiliul de Miniștri va putea prelungi acest termen de grație pe un period de maximum 5 ani, în aceleași condițiuni.

Art. 44. — În caz de neplata dobânzilor, creditorul va putea urmări numai fructele averii debitorului, pentru dobânzile în restanță.

Art. 45. — Debitorul va putea, fie pe cale de acțiune principală, fie pe cale de excepțiune la urmărire, să ceară recalcularea dobânzilor deja plătite sau încă datorate, chiar dacă ar fi intervenit între timp o hotărâre definitivă asupra lor. În caz că s'ar constata că debitorul a plătit drept dobânzi, comisioane de orice fel sau orice alte accesorii, o sumă care întrece pe cea cuvenită pe baza calculării unei dobânzi simple, egale cu maximum dobânzii legale, diferența va fi considerată ca fiind încasată în baza unei convenții uzurare și se va imputa asupra datoriei.

Dobânzile, comisioanele de orice fel, cât și orice alte accesorii încă datorite, vor fi reduse printr'o recalculare, după normele stabilite în alineatul precedent.

Debitorul va putea uza de orice mijloace de probă în procesele pentru recalcularea dobânzilor.

Art. 46. — În vederea asigurării aplicării acestei legi, Statul va putea proceda la exproprierea, în tot sau în parte, a creanțelor supuse prevederilor acestui capitol, considerându-se această expropriere ca fiind de utilitate publică.

Exproprierea se va declara de tribunal, pe baza unei cereri adresate de ministrul de finanțe, autorizat de Consiliul de Miniștri, făcându-se aplicarea formelor prevăzute de legea expropriierilor pentru utilitate publică.

Prețul exproprierii va fi fixat în raport cu valoarea reală a creanței expropriate, calculată pe baza raportului dintre suma creanțelor și activul debitorului, fiindu-se seamă de rangul fiecărei creanțe.

Acest preț va fi plătit în numerar sau rentă de Stat 4%, socotit pe valoarea nominală și amortizabilă în 50 de ani.

Art. 47. — Odată ce creanța a fost declarată expropriată, orice urmărire începută pe baza ei este suspendată, până la depunerea prețului. Creditorul care nu

are titlu executoriu, va trebui, înainte de plata prefului, să obțină titlul executoriu, citând în instanță și Statul.

După depunerea prefului, Statul este subrogat în toate drepturile creditorilor expropriați, creditorul fiind obligat să depună titlul său executoriu la instanța de expropriere, înainte de încasarea prefului.

Modul de executare al acestor creanțe de către Stat se va stabili printr-o lege ulterioară.

Art. 48. — Toate măsurile de urmărire și de asigurare, de orice fel, înființate pe baza creanțelor reglementate de acest capitol, până la promulgarea acestei legi, se vor desființa, la cererea debitorului, pe calea art. 104 din procedura civilă din vechiul regat, debitorul fiind obligat să alăture la cerere copie legalizată după declarația creditorului, făcută conform articolului 40.

Ordonanțele de adjudecare pentru care există recurs introdus în termen, pendinte la Înalta Curte de Casație și Justiție, se vor desființa conform procedurii prevăzute la art. 68.

CAPITOLUL IV.

Dispozițiuni generale, speciale și transitorii.

SECȚIUNEA I.

Dispozițiuni privitoare la repartizarea pierderilor.

Art. 49. — Giranții, garanții și în genere orice obligați accesorii ai creanțelor supuse acestei legi, beneficiază de toate avantajele prevăzute de această lege pentru debitorul principal, rămânând obligați numai în aceste limite.

Girantul sau garantul care ar întruni în persoana sa condițiile prevăzute în art. 1 sau 30, va putea să invoace dispozițiile capitolului I și II, chiar dacă debitorul principal nu ar intra în prevederile acestor capitole.

Girantul sau garantul solidar, persoană fizică, al unei datorii, a unui debitor agricol, având o proprietate sub 10 ha, nu va putea fi urmărit pentru plata sumelor datorate în baza acestei legi, decât dacă creditorul dovedește că a mers cu urmărirea contra debitorului

principal până la sechestrare sau la aplicarea comandamentului asupra averii acestuia.

Codebitorul principal solidar al unui debitor intrând în prevederile acestei legi, va putea exercita drepturile sale de regres contra acestuia, până la concurența sumei pe care codebitorul supus prevederilor legii, ar fi urmat să o plătească creditorului comun.

Art. 50. — Comercianții și industriașii, cât și societățile comerciale, cu excepția celor arătate la art. 52 și următorii, precum și Sindicatul agricol și viticole, care ar avea cel puțin 15 la sută din totalul creanțelor lor supuse prevederilor capitolului I și II și care au acceptat pentru toți debitorii, intrând în prevederile capitolului I și II, dispozițiile acestor capitole, vor putea cere tribunalului ca să se procedeze la convocarea creditorilor, pentru a declara, dacă acceptă propunerea de aranjament a comerciantului, făcută de acesta în însăși cererea de convocare; în caz de acceptare, propunerea devine imediat obligatorie pentru toate părțile.

În caz contrar, chestiunea se va deferi unei comisii de arbitraj, compusă dintr'un judecător al tribunalului, ca președinte, dintr'un delegat al creditorilor, ales de îndată de adunarea creditorilor și dintr'un delegat al debitorilor.

Toate dispozițiunile legii concordatului preventiv, relativ la convocarea creditorilor, la verificarea creanțelor și la votul creditorilor, sunt aplicabile și procedurii prevăzute de acest articol.

Cererea de convocare a creditorilor are de efect suspendarea oricărei urmăriri, neputându-se deasemenea înființa nici o măsură de asigurare, până la încheierea aranjamentului cu creditorii, sau până la darea hotărârii comisiei de arbitraj.

Art. 51. — Comisia va da o hotărâre motivată, pe baza capacității reale de plată a petiționarului.

Ea se dă cu majoritate de voturi, iar în caz când s'ar ivi mai mult de două păreri, va prevala părerea președintelui. Hotărârea va fi definitivă, fără apel sau recurs.

Comisia nu va putea acorda o reducere mai mare decât raportul procentual dintre pagubele suferite de petiționar, prin reducerile derivând din

această lege și totalitatea activului său, și fără ca termenul de plată să poată trece de 5 ani.

În cazul când comisia va socoti că petiționarul nu este în stare să îndeplinească aceste condiții minimale, sau dacă debitorul nu va respecta obligațiile sale, derivând din aranjamentul făcut cu creditorii săi, sau nu ar respecta obligațiile impuse prin hotărârea de arbitraj, orice creditor neplătit va putea cere tribunalului lichidarea patrimoniului petiționarului, conform procedurii falimentare, însă fără a putea cere declararea în stare de faliment și fără a putea exercita execuții individuale.

Art. 52. Instituțiile de credit de orice fel, societăți anonime, care vor avea un plasament supus prevederilor acestei legi, mai mare de 10% din totalul creanțelor lor, și care au acceptat pentru toți debitorii lor dispozițiile capitolelor I și II, vor putea face cu creditorii lor un aranjament de plată a datoriilor instituției respective. Aranjamentul va fi considerat ca valabil și obligatoriu pentru toți creditorii, dacă va întruni adeziunea scrisă a creditorilor care reprezintă majoritatea creanțelor instituției.

Instituțiile prevăzute în alineatul precedent vor putea deasemenea cere Președintelui tribunalului convocarea a unei Comisii de judecare a capacității de plată a instituției, compusă din delegatul Băncii Naționale a României, ca președinte, dintr'un reprezentant al instituției desemnat de Consiliul de administrație și dintr'un reprezentant al creditorilor tras la sorți de Primul președinte al tribunalului, după lista prezentată de instituție a creditorilor ei.

Art. 53. — Comisia va da o hotărâre motivată, pe baza capacității reale de plată a instituției, prin care va fixa termenul, cota de plată, precum și dobânda la datoriile instituției.

Hotărârea se dă cu majoritate de voturi, sau în caz că s'ar ivi mai mult de două păreri, va prevala părerea președintelui.

Orice creditor, cât și instituția, vor putea prezenta memorii scrise, fără ca însă comisiunea să fie obligată să citeze părțile.

Încheierea comisiunii va fi fără apel și executorie. Ea va fi supusă recursului

în casare la Curtea de Apel respectivă, în termen de 15 zile dela pronunțare, pentru motivele arătate în legea organică a Înaltei Curți de Casație și Justiție. În caz de casare, Curtea de Apel va evoca fondul.

Art. 54. — Comisiunea nu va putea stabili o cotă de reducere a creanțelor mai mare decât raportul procentual dintre pierderile suferite prin reducerile, derivând din această lege și activul instituției și nici un termen mai lung de 5 ani dela data hotărârii.

Art. 55. — În cazul când comisiunea ar socoti că instituțiunea nu este în măsură să execute aceste condiții minimale, comisiunea va dispune lichidarea instituției și va numi un lichidator, care poate fi o instituție de credit, însărcinat să o lichideze conform dispozițiilor codului comercial din Vechiul Regat, fără ca instituțiunea să poată fi declarată în stare de faliment sau supusă urmăririlor individuale.

Art. 56. — În vederea aplicării dispozițiilor art. 52, 53 și 54, instituțiunile arătate în aceste articole vor avea dreptul ca pe o durată maximă de 6 luni dela promulgarea legii, să restituie creditorilor lor numai o cotă în raport cu capacitatea lor de plată, care se va fixa de către Banca Națională a României.

În caz de refuz din partea Băncii Naționale a României de a lua o hotărâre în această privință, instituția se va putea adresa instanțelor judecătorești pentru fixarea acestor cote.

Art. 57. — Cererea înaintată Băncii Naționale a României va avea de efect suspendarea oricărei urmăriti, măsuri de asigurare sau cerere de chemare în stare de faliment.

Hotărârea Băncii Naționale a României sau a instanțelor judecătorești, nu va putea fi dată decât înăuntrul termenului de 6 luni dela promulgarea legii și nu va avea efect decât pentru maximum același termen.

Art. 58. — Nerespectarea de către instituțiune a oricăreia din obligațiunile derivând din aranjamentele încheiate, conform art. 52, sau rezultând din încheierea comisiunii prevăzute de același articol, dă drept oricărui creditor să ceară revocarea aranjamentului respectiv sau efec-

telor încheierii comisiunii. În caz de admitere a cererii de revocare, tribunalul va dispune în același timp lichidarea instituțiunii, cât și convocarea adunării generale a acesteia pentru o dată fixată în ședință, în vederea numirii unui lichidator, care va proceda la lichidare după dispozițiile codului comercial, fără ca instituțiunea să poată fi supusă declarării în faliment și nici unor executări individuale.

Art. 59. — Administratorii și directorii cari, cu rea credință, ar fi prezentat o listă de creditori conținând creditori fictivi sau ar fi prezentat comisiunii date inexacte asupra situației instituției, se vor pedepsi cu pedepsele prevăzute pentru delictul de înșelăciune.

Art. 60. — Cooperativele de credit se vor bucura de regimul stabilit prin art. 50 și urm., cu următoarele derogări:

Adunarea creditorilor va fi prezidată de șeful judecătoriei respective, iar comisiunea de arbitraj va fi prezidată de delegatul Oficiului Național al Cooperăției române.

Art. 61. — Instituțiunile de credit având un concordat omologat la promulgarea acestei legi, care ar avea în acel moment un procent de minimum 15 la sută din totalul creanțelor lor supus prevederilor acestei legi, și care au acceptat pentru toți debitorii lor dispozițiile cap. I și II, beneficiază de drept de un termen de grație de 5 ani dela promulgarea legii, pentru plata tuturor ratelor concordatate încă datorite.

În acest interval, instituțiilor de mai sus nu li se vor putea revoca concordatul, nu vor putea fi declarate în faliment și nici nu vor putea fi supuse unor urmăriri individuale.

Aceste instituțiuni vor putea să beneficieze și de dispozițiile art 50 și urm. din această lege după distincțiunile stabilite de acele texte, cu condiția ca, în termen de un an dela promulgarea ei, să renunțe la concordat.

SECȚIUNEA II.

Dispozițiuni speciale.

Art. 62. — O convenție specială va interveni între Stat și Banca Națională a României, prin care Statul se va obliga

ca, pe durata maximă a acestei legi să verse Băncii Naționale a României, o sumă de cel mult Lei 450.000.000 anual, pentru a servi atât la acoperirea parțială a reducerilor suferite de portofoliul Băncii Naționale a României pe baza acestei legi, cât și drept fond pentru menținerea creditului în general și a celui cooperativ.

Sumele de plată se vor înscrie în bugetul fiecărui an pe baza acestei legi și a convențiunii.

Banca Națională va fi în drept să reție aceste sume din vărsămintele ce se fac pentru contul Statului la Banca Națională a României.

La încheierea convenției, Statul va remite Băncii Naționale a României bonuri de tezaur, egale cu ratele anuale ce va avea de plătit în 15 ani. Aceste bonuri vor fi garantate cu producția minelor de aur ale Statului, precum și cu toate veniturile Statului din producția minelor de aur particulare.

Aceste bonuri vor fi restituite Statului pe măsura plăților efectuate.

Repartizarea și întrebuițarea sumelor vărsate de Stat se va face conform celor ce se vor stabili în convențiunea sus menționată.

Art. 63—66 cuprind dispoziții privitoare la Creditul Rural, Creditul Urban, Creditul Ipotecar, Transitoriu și Casa Rurală.

SECȚIUNEA III.

Dispozițiuni generale și transitorii.

Art. 67. — Toate convențiile și transacțiile având de obiect stingerea sau lichidarea datorțiilor, intervenite între creditorii și debitorii beneficiind de legea de față, se vor bucura de o reducere de 50 la sută asupra taxelor de timbru și impozitelor fiscale, care se vor percepe numai asupra sumei pe care debitorul a rămas obligat să o plătească, iar impozitul mobilier nu se va percepe decât asupra dobânzilor cuprinse în această transacție; nu se va plăti impozit mobilier asupra dobânzilor capitalizate conform art. 3 și 32.

Impozitele succesoriale relative la creanțele supuse acestei legi, și încă ne-

achitate la promulgarea ei, se vor revizui din oficiu.

Art. 68. — Toate măsurile de urmărire și asigurare de orice fel, în ființă, luate până la promulgarea prezentei legi, contra debitorilor intrând în prevederile acestei legi, de către creditorii intrând în prevederile ei, vor fi desființate, în urma cererii debitorului, care se va judeca în Camera de consiliu, cu citarea tuturor creditorilor următori sau intervenienți.

Sumele realizate prin sechestrarea veniturilor, bunurilor urmărite, pe baza măsurilor de urmărire și asigurare desființate și care se vor găsi consemnate la dispoziția creditorilor până în momentul promulgării legii de față, se vor distribui imediat între creditorii debitorului urmărit, conform regulilor stabilite în art. 16 și cu aplicarea art. 5, 6, 34 și 35 ale acestei legi.

Debitorul va putea cere ca acele sume să fie întrebuințate în primul rând la plata creditorilor exceptați prin art. 69 sau la achitarea unei sau mai multor creanțe cu reducerile prevăzute în art. 6 și 35, al prezentei legi.

Ordonanțele de judecare în contra cărora există recurs introdus în termen, pendinte în fața Inaltei Curți de Casație, se vor declara desființate de către Inalta Curte, în urma cererii debitorului, formulată sub forma de motiv special de casare, în termen de cel mult două luni dela promulgarea legii.

Debitorul recurent va trebui să alăture la cerere, dovada că intră în prevederile legii și că a făcut în termen declarația de asanare, în cazul în care legea cere asemenea declarații.

Dacă creditorul declară că înțelege să se judece pe baza actelor prezentate de recurent, fără a mai cere alte dovezi, sau dacă în caz contrar, nu dovedește că a sesizat instanțele competente de fond, Inalta Curte va judeca motivul chiar în fond, pe baza dovezilor produse de debitor.

Dacă însă creditorul dovedește că instanțele de fond au fost sesizate, judecata recursului se va suspenda până la tranșarea procesului în fond.

În caz de suspendare a judecării recursului, judecarea care a depus prețul, va fi în drept să renunțe la judecare și să ceară tribunalului de urmărire

restituirea prețului depus. Tribunalul se va pronunța de urgență în Camera de Consiliu, printr'o încheiere dată cu citarea tuturor părților care au figurat la urmărire.

În caz de admitere a cererii orice taxe depuse de adjudecatar pentru obținerea ordonanței, inclusiv taxele de înregistrare, se vor restitui adjudecatarului.

Art. 69. — Se exceptează dela beneficiul capitolului I și II al legii, următoarele datorii:

a) Datoriile debitorilor, intrând în prevederile acestei legi, contractate direct față de creditorii persoane fizice sau juridice, sau societățile comerciale, de naționalitate străină, cari au această calitate din momentul contractării datoriei și cari n'au domiciliu, sediu principal sau sediu secundar (agenție, reprezentanță) în țară.

Creditorii străini care n'au domiciliu în țară, ale căror creanțe provin din vânzări de pământ dobândit pe cale de succesiune, nu beneficiază de această excepțiune.

b) Datoriile comercianților și industriașilor care aveau această calitate în momentul contractării datoriei, dacă aceste datorii nu sunt de natură civilă sau dacă caracterul civil al datoriei nu rezultă din textul contractului de împrumut.

Această dispoziție nu se aplică proprietarilor de bunuri prevăzute la art. 1, al. A. lit. a, care exercită un comerț într'o comună rurală, sau care sunt mici meseriași în comune rurale, sau proprietari de mori jărănești care macină cu oium dacă îndeplinesc una din condițiile prevăzute la art. 1, al. B.

c) Datoriile debitorilor de orice fel, isvorând din fapte penale, pentru care a intervenit o hotărâre definitivă de condamnare;

d) Datoriile către Stat, județ sau comune, derivând din impozite, taxe sau amenzi;

e) Datoriile debitorilor intrând în prevederile acestei legi, dacă cuantumul lor total nu întrece jumătate din venitul brut impozabil, la global pe anul 1933.

În cazul când o asemenea impunere nu ar fi existat, acest venit se va calcula după normele prevăzute de art. 55 al legii contribuțiilor directe din 1923;

f) Pensile alimentare;

g) Creanțele dotale ale sofiilor ofițerilor, până la concurența dotei reglementare;

h) Creanțele institutelor de credit și ajutor ale funcționarilor Statului și instituțiilor publice;

i) Salariile personalului de serviciu și a lucrătorilor manuali.

Instanțele de fond sau de urmărire sunt competente, în orice stadiu al procesului, de a se pronunța asupra chestiunii dacă debitorul îndeplinește condițiile, spre a intra în prevederile legii, sau dacă debitorul sau vreuna din creanțe intră în excepțiile prevăzute mai sus, precum și asupra oricăror decăderi.

Creditorul va putea cere și pe calea unei acțiuni principale, să stabilească cele de mai sus, iar acțiunea se va judeca de urgență și cu precădere, în camera de Consiliu.

Art. 70. — Prestațiunile periodice, încă neachitate până la data de 1 Ianuarie 1934, isvorând din obligațiuni, cu durată nedeterminată, sau rente viagere, născute între 1 Ianuarie 1920 și 18 Decembrie 1931, datorate de debitorii intrând în prevederile Cap. I și II, sunt supuse în totul dispozițiilor acestor capitole.

Prestațiunile aceluiași debitori, derivând din aceste obligațiuni, scadente posterior datei de 1 Ianuarie 1934, rămân plătibile la scadența lor respectivă însă reduse cu 50% din valoarea lor pentru debitorii agricoli și cu 20% pentru debitorii urbani.

Sunt supuse aceluiași regim, obligațiunile debitorilor intrând în prevederile Capitolului I și II, derivând din contracte de arendare sau închiriere, anterioare datei de 18 Decembrie 1931, proprietarul putând însă, în termen de 2 luni dela promulgarea legii, să ceară rezilierea contractului, pe ziua promulgării ei.

În ce privește creanțele isvorite din prestațiuni de serviciu, ele se consideră născute în momentul prestării serviciului.

Art. 71. — Societățile de asigurare care pentru creanțele lor ipotecare au acceptat integral dispozițiile Capitolului I și II, vor putea menține aceste creanțe ipotecare în calculul rezervelor lor matematice și tehnice, cerute de art. 27 și 28 din legea asigurărilor, tot pe valoarea

lor întreagă, așa cum au fost primite de oficiul asigurărilor, pentru un timp ce nu va depăși cinci ani dela promulgarea legii.

Ele vor fi însă obligate să amortizeze reducerile suferite pe baza legii, prin amortizări anuale egale, în decursul acestui termen de cinci ani.

Societățile de asigurare a căror plasamente legale la ramura „Viața”, sunt atinse de dispozițiile acestei legi, în proporție de cel puțin 30% din plasamentul lor total la această ramură, vor putea cere Ministerului de Industrie și Comerț de a amâna obligațiile de răsucupărare și împrumuturi la contractele încheiate până la 18 Decembrie 1931, pentru o perioadă de maximum 5 ani și pentru o cotă de cel mult 50% din aceste obligațiuni.

Atât termenul cât și cota respectivă vor fi fixate de Ministerul Industriei și Comerțului, cu avizul Oficiului pentru Controlul Asigurărilor, în raport cu situația societăților interesate.

Art. 72. — Instituțiile de credit care au reclamat beneficiile prezentei legi, sunt obligate să accepte în compensarea creanțelor lor, față de debitorii lor, creanțele ce aceștia ar avea contra Instituțiilor respective, chiar dacă aceste creanțe ar fi fost achiziționate de debitorii posteriori promulgării acestei legi.

Se vor plăti însă în numerar dobânzile datorite pe anul în curs.

Valoarea creanțelor date în compensație va fi stabilită, avându-se în vedere reducerile pe care le-au suferit, conform art. 52 și următorii.

Prin derogare dela dispozițiile acestui articol, compensațiile nu vor fi obligatorii în decursul termenului de 6 luni, prevăzut la art. 56 și 57.

Art. 73. — Toate persoanele fizice sau societățile comerciale, obligate prin lege la înregistrarea și care ar fi suferit prin aplicarea acestei legi reduceri ale creanțelor lor, vor fi în drept să contabilizeze aceste reduceri într'un cont special și să le amortizeze, fără ca sumele destinate acestui amortisment să fie supuse la impozitele aferente.

De asemenea, sunt scutite de impozit revalorizările de activ, făcute în scopul

de a se amortiza cu diferența de activ astfel obținută, reducerile figurând în contul special de mai sus.

Art. 74. — Toate înțelegerile încheiate sub imperiu legilor din 19 Aprilie 1932, 20 Aprilie 1932, 26 Octombrie 1932 și 14 Aprilie 1933, promulgate prin Înaltele Decrete Regale Nr. 1.346/932, 1.411 din 1932, 3.037/932 și 1.154/933, precum și toate înstrăinările sau constituiri de drepturi reale, făcute cu respectarea dispozițiilor din legile în vigoare în momentul facerii lor, sunt și rămân valabile, iar părțile sunt obligate a le respecta.

De asemenea, debitorii care sub imperiul legilor prevăzute în alineatul precedent au renunțat în mod expres la beneficiul acestor legi, nu mai pot invoca dispozițiile legii de față și rămân supuși dreptului comun.

Transacțiunile încheiate de către sătenii debitori cu Băncile Populare rămân în vigoare, afară de cazurile când adunările generale ale acestor instituțiuni ar hotărî îmbunătățirile condițiilor prevăzute în aceste transacțiuni.

Ofertele făcute de debitori conform articolelor 5, 6 și 9 ale legii din 14 Aprilie 1933 sunt nule și de nul efect, chiar dacă au fost acceptate de creditori, debitorii putând invoca dispozițiile prezentei legi, dacă îndeplinesc condițiile acesteia.

Art. 75. — Toate declarațiile, cererile și în general toate actele de procedură relativ la aplicarea dispozițiilor acestei legi sunt scufite de orice timbre și taxe; acțiunile cambiale, prevăzute la art. 76, vor fi supuse numai la jumătatea impozitului proporțional.

Art. 76. — Vor fi considerate scăzute, pe ziua promulgării legii, cambiale cu scadențe în curs sau prelungite, conform legilor anterioare, pe care sunt semnați debitorii intrând în prevederile cap. I și II.

Pentru exercitarea acțiunii cambiale, pe baza cambiilor din alineatul precedent, creditorul este dispensat de facerea formalităților de protest, putând intenta acțiunile oricând, în termen de 3 luni dela promulgarea legii, cu menținerea drepturilor de regres.

Acțiunile cambiale deja intentate, vor continua în orice stadiu s'ar găsi.

Hotărârile astfel obținute nu vor putea fi executate decât în limitele prevăzute de capitolul I și II.

Necontestarea acestor cambii la scadențele anterioare, chiar dacă debitorii nu intrau în dispozițiunile vreunei legi anterioare de asanare, nu constituie nicio decădere pentru detentorul cambiei, față de oricare din semnatarii cambiei, giranți sau avalisți, acțiunile relative la aceste cambii putând fi intentate oricând, în termen de 3 luni dela promulgarea prezentei legi.

Cambiile semnate de debitori care au făcut înțelegeri cu creditorii, astfel cum se prevede la art. 74, vor fi supuse tuturor dispozițiilor prezentului articol.

Art. 77. — Cambiile semnate ca emitenți de necomercianți, persoane fizice sau persoane juridice de drept privat care nu au scop lucrativ și de fundațiuni de orice fel, cu scadențe înăuntru a 3 luni de zile dela promulgarea legii de față, vor putea fi protestate oricând în răstimp de 3 luni dela promulgarea legii, cu toate efectele pe cari legile în vigoare le atribuie protestelor valabile.

Art. 78. — Faptul preschimbării cambiilor, care se referă la o creanță intrând în prevederile Cap. I și II, se va putea dovedi cu orice mijloc de probă. Creditorii, posesori de cambii în alb, care în scop de a face pe debitorii lor să nu beneficieze de efectele legii de față, vor completa în mod nesincer acele cambii, fie prin schimbarea datei de emisiune, sau a scadenței, fie prin schimbarea cauzei obligațiunii, ori prin transmiterea antidatată a acestor cambii, către persoane exceptate dela lege sau în orice alt mod, se vor pedepsi cu închisoare corecțională dela 1—2 ani.

Dovada înfăptuirii acestor manopere se va face prin orice mijloc de probă.

În toate cazurile în care s'ar constata astfel de manopere, cambia astfel completată devine nulă.

Art. 79. — Beneficiază de dispozițiunile acestei legi și soții care au făcut datorii pentru conservarea sau ameliorarea fondului dotal prin construcțiuni sau investițiuni, dacă soția va da în termen de o lună dela promulgarea legii o declarație autentică prin care să afecteze, la plata datorii soțului, fondul dotal.

În cazul când fondul total ar fi înalienabil, soția va trebui să fie autorizată în scopul de mai sus de tribunalul care administrează dota și care va aprecia după împrejurări.

Beneficiază de asemenea de dispozițiunile prezentei legi și uzufructuarul unui fond agricol sau urban dacă nudul proprietar, afectează fondul pentru garanțarea datoriilor uzufructuarului în termen de o lună dela publicarea legii.

Art. 80. — Datoriile părinților uzufructuari legali ai bunurilor rurale ale minorilor lor copii, intră în prevederile legii de față dacă acești uzufructuari vor prezenta o garanție ipotecară, în primul rang, pe imobile rurale, altele de cât bunurile minorilor. Suprafața bunurilor oferite astfel drept garanție ipotecară, constatată prin matricolele fiscale și socotită la șase mii lei hectarul, va trebui să acopere integral valoarea creanțelor reduse, potrivit prezentei legi.

Proprietarul bunurilor oferite drept garanție ipotecară nu poate fi el însuși beneficiar al legii de față.

Declarația de garanție trebuie prezentată în formă autentică odată cu declarația prevăzută în art. 8. Tribunalul de urmărire va aprecia dacă garanția satisface condițiunile din acest articol.

Art. 81. — Debitorii agricoli sau urbani prevăzuți în alin. A al art. 1 și 30, care nu ar îndeplini condițiunile alin. B al aceluiași articole pentru a putea beneficia de reducerile legale, își vor plăti integral datoriile lor născute până la data de 18 Decembrie 1931, în termen de 5 ani în rate anuale egale, cu dobânda scontului Băncii Naționale, plătită odată cu ratele de capital.

Prima anuitate va fi exigibilă la 15 Noiembrie 1934. Neplata unei anuități la scadență atrage de drept decăderea debitorului din beneficiul termenului.

Beneficiază de aceste dispozițiuni și comercianții și industriașii proprietari de vreunul din bunurile prevăzute în sus menționate texte, însă numai pentru dato-

riile lor civile, excluzându-se cele comerciale, astfel cum sunt definite de art. 69, lit. b.

Art. 82. — Pentru aplicarea acestei legi se echivalează pentru Ardeal și Bucovina întinderea de 10 hectare cu 20 jugăre.

Art. 83. — Autoritățile fiscale, de orice fel, sunt obligate a elibera, în urma unei simple cereri, și fără nicio altă dovadă, copii legalizate de pe impunerile fiscale de orice fel, pe anul 1933.

Art. 84. — Debitorii proprietari agricoli intrând în prevederile art. 1, ale căror imobile sunt situate în cuprinsul Bucovinei, vor beneficia de o reducere de 70% asupra cuantumului datoriilor lor fixat prin art. 3.

Datoriile astfel reduse se vor plăti în condițiunile prevăzute în art. 4, alin. 2.

Art. 85. — Se amnistiază toate infracțiunile de înstrăinare, micșorare, sau strămutare de gaj prevăzute de legea specială a caselor de gaj de pe lângă Banca Națională a României, comise de debitorii cari beneficiază de prezenta lege, încercate sau săvârșite până la data depunerii în Parlament a legii de față, fie că se găsesc în curs de cercetare sau judecată.

Amnistia nu stinge consecințele civile ale infracțiunii, instanța penală sesizată putând continua la cererea părții judecarea acțiunii civile.

Art. 86. — Legile din 19 Aprilie 1932, 26 Octombrie 1932 și 14 Aprilie 1933, precum și orice alte dispozițiuni din orice legi, contrarii legii de față, sunt și rămân abrogate, iar hotărârile chiar definitive de lichidare a datoriilor debitorului obținute pe baza lor, sunt considerate nule și de nul efect, cu excepția punctelor judecate relativ la dispozițiile menținute prin legea de față.

Art. 87. — Un regulament de administrație publică va desvolta principiile și modul de aplicare al acestei legi.

(Urmare și sfârșit).